

топлятъ. Войниците студувать, но юнкера пазятъ и го гледать като свое дѣте. Така по-стѣпваха нашитѣ войници не само отъ началото на войната, но и прѣзъ всичката зима, когато спѣха на полето, затрупани отъ снѣговетѣ. Особено тѣ оби-

Храбриятъ юнкеръ Стефанъ Христовъ.

чаха младитѣ офицери-юнкери и подпоручици, които вървѣха въ каловетѣ, гладуваха и зѣзнеха наедно съ войниците.

Четири дена слѣдъ прѣминаване на границата, на 8 и 9 октомври се започнаха голѣмитѣ боеве